

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

– Alkotmánybíróság részére –

TISZTELT ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG!

Alulírott Dr. Szender Zoltán ügyvéd (1082 Budapest, Üllői út 46. II/17.; tel/fax: +3613036739; e-mail: szenderzoltan@gmail.com; adószám: 54921724-1-42; elektronikus elérhetőség: 54921724#cegkapu; KASZ: 36069420)

[REDACTED] alatt csatolt
meghatalmazással igazolt jogi képviselőjeként eljárva a
Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 37.K.32.953/2019/5. számú ítélete ellen az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő.

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 37.K.32.953/2019/5. számon meghozott ítélete Alaptörvény-ellenességét és azt semmisítse meg, mivel a hivatkozott ítélet sérti az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdését.

Alaptörvény

„XIII cikk

(1) Mindenkinek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez. A tulajdon társadalmi felelősséggel jár.”

I. Eljárásjogi nyilatkozatok

A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 37.K.32.953/2019/5. számú jogerős ítéletét a panaszos jogi képviselője elektronikus úton 2019. október 07. napján vette át, így a 2011. CLI. törvény az Alkotmánybíróságról (a továbbiakban: **Abtv.**) 30.§ (1) bekezdésében meghatározott hatvan napon belül kerül megküldésre jelen alkotmányjogi panasz, mégpedig az Abtv. 53.§ (2) bekezdése alapján az ügyben első fokon eljáró Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság útján.

Abtv.

„30.§ (1) Az alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül (...) lehet írásban benyújtani.

(...)

53.§ (1) Az (1) bekezdéstől eltérően az alkotmányjogi panasz iránti indítványt – a 26.§ (2) bekezdése szerinti eset kivételével – az ügyben első fokon eljáró bíróságnál kell az Alkotmánybírósághoz címezve benyújtani.”

A Tisztelt Alkotmánybíróság hatáskörét az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdésének d) pontjára, valamint az Abtv. 27.§-ára alapítom.

Alaptörvény

„24. cikk

FŐVÁROSI KÖZIGAZGATÁSI ÉS MUNKAÜGYI BÍRÓSÁG	
KÖZIGAZGATÁSI ÜGYSZAK 1.	
FŐLAJSTROMSZÁM	
KEZDŐÍRATON	
Postán/Gyűjtőládán/Személyesen/E-mailen/Faxon/Élőrel/Kézbesítéssel	
Érkezett:	2019 -10- 24
PÉLDÁNY:	1/1 iv:
MELLEKLET:	2 KÖZTÜK: <i>leptat</i>
FŐLAJSTROMSZÁM:	32953/19
UTÓÍRATON:	

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/ 0 1 8 1 5 - 0 / 2019	
Érkezett: 2019 NOV 12.	
Példány:	1
Melléklet:	6 db
Kezelőiroda: <i>du</i>	

(2) Az Alkotmánybíróság (...)

d) alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálja a bírói döntésnek az Alaptörvénnyel való összhangját.”

Abtv.

„27.§ Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés

a) az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és

b) az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.”

Tájékoztatom a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az indítványozó személyes adatai nyilvánosságra hozatalához nem járul hozzá.

Tájékoztatom a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a jogerős ítélet ellen az indítványozó felülvizsgálati kérelmet nem terjesztett elő.

Jelen ügyben az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát az ügy érdemében hozott jogerős ítélet sérti, és mivel az ítélet ellen fellebbezésnek nincsen helye, ezért a panaszos kimerítette jogorvoslati lehetőségeit a sérelmezett – hatósági – döntéssel szemben

II. Tényállás

Az indítványozó a nemzeti felsőoktatásról szóló 2011. évi CCIV. törvény (a továbbiakban: **Nftv.**) 39.§ (1) bekezdése alapján a 2019. évi általános felsőoktatási felvételi eljárás során felvételi jelentkezési kérelmet nyújtott be hat helyre, hat felsőoktatási alapképzési szakra.

A felvételi eljárásban eljáró Oktatási Hivatal FE-A/17782-5/2019A ügyiratszámú, 2019. július 24-én kelt határozatával az indítványozót egyik jelentkezési helyre sem sorolta be, az Oktatási Hivatal az indítványozó kérelmét lényegében elutasította, a határozatban rögzítésre került, hogy az indítványozó nem jogosult egyetlen általa – a felsőoktatási felvételi jelentkezési kérelmében – megjelölt felsőoktatási intézménnyel sem hallgatói jogviszonyt létesíteni a 2019/2020. tanév I. (őszi) félévében.

Az Oktatási Hivatal hivatkozott határozata szerint azt állapította meg, hogy az indítványozó számított pontja nem felel meg a jogszabályi minimum pontszámnak egyetlen általa megjelölt jelentkezési hely vonatkozásában sem.

Az indítványozó az Oktatási Hivatal határozata ellen felülvizsgálati kérelmet, keresetet terjesztett elő, amelyben kérte a hatósági határozat megváltoztatását oly módon, hogy a bíróság a 2019. évi általános felsőoktatási felvételi eljárásban általa megjelölt jelentkezési helyek valamelyikére (az általa megjelölt sorrendiség figyelembevételével) sorolja be. Ennek elmaradása esetére kérte a hatóság határozatának hatályon kívül helyezését és a hatóság új eljárásra utasítását.

Az indítványozó 2012. évben szerezte meg érettségi bizonyítványát nappali gimnáziumi képzés során. 2011. évben azonban az indítványozó sikeres előrehozott érettségi vizsgát tett a rajz és vizuális kultúra megnevezésű tantárgyból.

Az indítványozó a 2019. évi felsőoktatási felvételi eljárás során értékelni kérte a 2011. évben letett rajz és vizuális kultúra érettségijének eredményét is a felvételi pontszámának megállapítása során.

Az indítványozó még a felvételi kérelmének benyújtása előtt több alkalommal is érdeklődött az Oktatási Hivatal ügyintézőinél, akiktől azt a tájékoztatást kapta, hogy a rajz és vizuális kultúra nevű tárgy érettségi eredményét figyelembe fogják venni a felvételi pontszámítás során. Az indítványozó csak az Oktatási Hivatal határozatából értesült arról, hogy ez mégsem történt meg.

A felsőoktatási felvételi eljárásról szóló 423/2012. (XII.29.) Kormányrendelet (a továbbiakban: **Fkr.**) 2017. december 23. napi hatállyal módosult [a 407/2017. (XII.15.) Korm. rendelet 28.§ (2) bekezdése szerint], a jogszabály 2. számú mellékletébe a 2. pont o) alpontjaként a vizuális kultúra tantárgy került be. Az Fkr. ezen melléklete tartalmazza azokat az érettségi vizsgatárgyakat, melyeket a felvételi eljárás során figyelembe lehet venni a felvételi pontszámítás során.

Az előző bekezdésben hivatkozott jogszabálmódosításnak megfelelően rajz és vizuális kultúra tantárgyból érettségi vizsgát tenni már nem lehet, csak vizuális kultúra tantárgyból.

A felsőoktatási intézmények pedig a közzétett tájékoztatójukban az Fkr. 2. számú mellékletében felsorolt érettségi vizsgatárgyak közül határozhatják meg azokat, amelyeket a jelentkezés feltételeként megszabnak az Fkr. 6.§ (2) bek. b) pontja alapján.

Fkr. „6.§ (2) A Tájékoztató az adott intézmény által meghirdetett alapképzési szakokra és az osztatlan képzésekre vonatkozóan tartalmazza (...)

b) a jelentkezés feltételül meghatározott, az adott évi felvételi eljárásokat legalább két évvel megelőzően, valamint a két évvel későbbi felvételi eljárásokra vonatkozóan a 2. mellékletben felsorolt érettségi vizsgatárgyak közül meghatározott – és a minisztérium hivatalos lapjában nyilvánosságra hozott – érettségi vizsgatárgyakat;”

Az Oktatási Hivatal határozata valamennyi az indítványozó által megjelölt jelentkezési hely kapcsán azt rögzíti, hogy a besorolási döntés indoka, hogy az indítványozó felvételi eljárásban számított pontja nem felel meg a jogszabályi minimum pontszámnak [280 pont az Fkr. 23.§ (1) bekezdése alapján]. Az Oktatási Hivatal az indítványozó részére összesen 224 jogszabályi pontot állapított meg.

A pontszámítás indítványozóra kedvezőtlen számításának alapja tehát, hogy az Oktatási Hivatal nem vette figyelembe az indítványozó „**rajz és vizuális kultúra**” tantárgyból letett érettségi eredményét, mivel 2017. december 23. napjától már csak „**vizuális kultúra**” tantárgyból van lehetőség érettségi vizsgát tenni.

Az indítványozó a határozat kézbesítését követően az Oktatási Hivatal felé e-mailben jelezte, hogy előzetes tájékozódása során arról tájékoztatták, hogy a névváltozás ellenére figyelembe fogják venni a korábbi névvel letett érettségi vizsgáját, azonban az Oktatási Hivatal válaszelevelében, annak tételmondata szerint arról tájékoztatta az indítványozót, hogy;

„Az adott szakon meghatározott választható érettségi vizsgatárgyak csak a pontos egyezés esetén vehetők figyelembe.”

Az indítványozó a közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt benyújtott keresetében is kiemelte, hogy a két tantárgy a névváltozáson kívül gyakorlatilag egy és ugyanazon követelményrendszert jelent a vizsgázó számára.

Az indítványozó a keresetleveléhez csatolta a rajz és vizuális kultúra tantárgy követelményrendszerét (2011. évre vonatkozóan kiadva a Nemzeti Erőforrás Minisztériuma által), valamint a vizuális kultúra tantárgy követelményrendszerét (2019. évre vonatkozóan kiadva az Emberi Erőforrások Minisztériuma által), melyek egy az egyben (SZÓSZERINT) megegyeznek.

Az indítványozó a folyamatban volt perben azt is előadta (a vonatkozó irat csatolásával), hogy a rajz és vizuális kultúra tantárgyból letett érettségijének figyelembevétele esetén 296 pontja lett volna a felvételi eljárás során, vagyis őt az általa megjelölt felsőoktatási szakokra (azok valamelyikére) be kellett volna sorolni.

A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság az indítványozó (felperes) keresetét elutasította. A jogerős ítélet indokolása többek között tartalmazza;

„A felperes állításával szemben az alperesnek szigorúan a jogszabályban foglaltak szerint kellett eljárnia, döntése során kötve volt az Fkr. 2. számú melléklete 2. pont o) alpontja szerinti előíráshoz, vagyis a felvételi pontszámítás során kizárólag a vizuális kultúra tárgy vizsgaeredményét vehette (volna) figyelembe. Mivel a felperes ilyen tantárgyból érettségi vizsgát nem tett, nem kerülhetett sor arra, hogy az alperes a rajz és vizuális kultúra tantárgy eredményét vegye figyelembe. Erre vonatkozóan ugyanis sem az Nftv., sem más jogszabály nem ad az alperesnek felhatalmazást, és ilyen értelmű hatásköre az alperesnek a hivatkozott Alaptörvény rendelkezésekből sem vezethető le.

A bíróság álláspontja szerint az Alaptörvény XIII. cikkében rögzített tulajdonhoz és örökléshez való alapjogból a szerzett jogok védelméen keresztül sem vezethető le olyan követelmény, mely szerint a korábbi elnevezésű tantárgy eredményét szükségképpen figyelembe kéne venni, ha a későbbi elnevezésű tantárgy eredménye figyelembe vehető. A bíróság e körben kiemeli, hogy amikor a felperes 2011. évben rajz és vizuális kultúra tantárgyból érettségi vizsgát tett, még semmilyen néven nem volt figyelembe vehető e tantárgy eredménye a pontszámítás során. Ezért a felperes az érettségi vizsga letételével semmilyen jogot nem szerzett arra vonatkozóan, hogy annak eredményét később a felvételi pontszámítás során feltétlenül figyelembe kelljen venni.” – jogerős ítélet 5. oldal 1. és 2. bekezdése –

Az indítványozó panaszos a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság előtt folyamatban volt közigazgatási per befejezését követően további – rendes – jogorvoslati lehetőséggel nem rendelkezik, a bíróság ítélete ellen fellebbezésnek helye nincs. Az indítványozó, mint felperes vett részt a peres eljárásban, így közvetlen érintettsége az ügyben fennáll.

III. Alaptörvény-ellenesség

Előadom, hogy az ügyben született jogerős bírósági ítélet Alaptörvény-ellenessége abban áll, hogy az az indítványozó Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdéséből levezethető szerzett jogának védelmét sérti az alábbiak szerint.

Az Alaptörvény 28. cikke alapján a bíróságoknak a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban kell értelmezniük, azt feltételezve, hogy azok a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.

Az Indítványozó ügyében hozott hatósági döntés, valamint a jogerős bírósági ítélet a felhívott alaptörvényi rendelkezéseket azért sérti, mert az indítványozót annak ellenére részesítik hátrányban a 2018. és 2019. évben vizuális kultúra tantárgyból sikeres érettségi vizsgát tevő személyekhez

képest, hogy az indítványozó ugyanezen tantárgy követelményének megfelelő módon tett sikeres érettségi vizsgált még 2011. évben, csak ekkor még a tantárgy elnevezése nem volt egy és ugyanaz a mostani elnevezéssel.

Álláspontom szerint az Fkr. 2017. december 23. napi hatállyal történő módosításának (tehát annak, hogy a jogalkotó a rajz és vizuális kultúra tárgyat is bevette a felvételi eljárás során figyelembe vehető tantárgy közé) az volt a célja, hogy az ezen tantárgy követelményrendszerének eleget tevő felvételizők az érettségi eredményükre ezen tárgyból hivatkozni tudjanak a felvételi eljárás során. Ebben a körben nem annak van elsődleges jelentősége, hogy a tantárgy MEGNEVEZÉSE VÁLTOZOTT, hanem annak, hogy a tantárgy követelményrendszere egy az egyben megfelel (SZÖSZERINT) a korábbi, rajz és vizuális kultúra elnevezésű tantárgy követelményrendszerének. Azonban az eljárás bírósága erre egyáltalán nem volt figyelemmel, és a tantárgyak közötti „pontos egyezést” úgy értelmezte, hogy a tantárgyak nevének kell pontosan megegyeznie.

Ezen jogértelmezés azonban az indítványozónak egyértelműen hátrányt okozott, mivel azért és csakis azért nem nyert felvételt egyik általa megjelölt felsőoktatási szakra sem, mert ehhez szüksége lett volna a rajz és vizuális kultúra (avagy vizuális kultúra) tantárgyból elért eredményének a figyelembevételére is.

Ha Oktatási Hivatal határozata, valamint a jogerős bírósági ítélet mögötti jogértelmezés lenne helyes, akkor ez egyben azt is jelentené, hogy az indítványozónak újból érettségi vizsgát kellene (kellett volna) tennie egy olyan tantárgyból, amelynek követelményrendszere egy az egyben megfelel egy, általa már korábban letett tantárgy követelményrendszerével.

A tulajdon alkotmányos védelme körében az Alkotmánybíróság korábbi gyakorlata során is rögzítette; **64/1993. (XII. 22.) AB határozat**

„Az Alkotmány szerinti tulajdonvédelem köre tehát nem azonosítható az absztrakt polgári jogi tulajdon védelmével; azaz sem a birtoklás, használat, rendelkezés részjogosítványaival, sem pedig negatív és abszolút jogként való meghatározásával. (...)

Az Alkotmány a tulajdonjogot mint az egyéni cselekvési autonómia hagyományos anyagi alapját részesíti alapjogi védelemben. Az alkotmányos védelemnek úgy kell követnie a tulajdon társadalmi szerepének változását, hogy közben ugyanezt a védelmi feladatot elláthassa. Amikor tehát az egyéni autonómia védelméről van szó, az alapjogi tulajdonvédelem kiterjed a tulajdon egykori ilyen szerepét átvevő vagyoni jogokra, illetve közjogi alapú jogosítványokra is (például társadalombiztosítási igényekre).” – IV. rész 1. pont 4. és 5. bekezdésében –

Ezen értelmezést megerősíti;

26/2013. (X. 4.) AB határozat

„[161] Az Alkotmánybíróság a 64/1993. (XII. 22.) AB határozatában a következőket állapította meg: az alkotmányos tulajdonvédelem köre és módja nem szükségképpen követi a polgári jogi fogalmakat, és nem azonosítható az absztrakt polgári jogi tulajdon védelmével. Az alapjogként védett tulajdonhoz való jog tartalmát a mindenkor közjogi és (alkotmányos) magánjogi korlátokkal együtt kell érteni. Az alkotmányos tulajdonvédelem terjedelme mindig konkrét; függ a tulajdon alanyától, tárgyától és funkciójától, illetve a korlátozás módjától is. A másik oldalról nézve: ugyanezen szempontoktól függően az adott fajta közhatalmi beavatkozás alkotmányos lehetősége a tulajdonjogba más és más. {ABH 1993, 373, 380, legutóbb idézi: 3219/2012. (IX. 17.) AB végzés, Indokolás [6]}. Ugyanez ez az AB határozat kimondja: »Az alapjogi tulajdonvédelem sajátosságai miatt az állami beavatkozás alkotmányossága megítélésének súlypontja, az alkotmánybírósági értékelés

voltaképpen tere a cél és az eszköz, a közérdek és a tulajdonkorlátozás arányosságának megítélése lett. [...] A tulajdon társadalmi és gazdasági szerepe, különösen az egyes szabályozó intézkedések beleilleszkedése adott gazdaságpolitikai feladatokba, egyébként is sokkal nehezebbé teszi a szükségesség vagy elkerülhetetlenség megállapítását, mint más alapjogok esetében, ahol inkább lehetséges általános érvényű viszonyítás» (ABH 1993, 381.)."

Továbbá többek között Dr. Czine Ágnes alkotmánybíró rögzítette a **3078/2017. (IV. 28.) AB határozathoz** fűzött párhuzamos indoklásában;

„[26] Az Alkotmánybíróság gyakorlatában a tulajdon alkotmányos védelmével összefüggésben a tulajdonjog funkcionális alapú megközelítése vált meghatározóvá, vagyis a tulajdonvédelem mindazokra a vagyoni jogosultságokra vonatkozik, amelyek funkcionálisan képesek helyettesíteni a tulajdon személyes autonómiát biztosító feladatát. Az Alkotmánybíróság a 64/1993. (XII. 22.) AB határozaton alapuló gyakorlatát megerősítette – egyebek mellett – a 26/2013. (X. 4.) AB határozatában (Indoklás [161]).

[27] Az Alkotmánybíróság a tulajdonnak az előbbiek szerinti elvi alapon nyugvó alkotmányos tartalmának kibontásával hangsúlyozta, hogy az »a saját vagyonnal vagy értékkeremtő munkával« áll összefüggésben. E megközelítés az Alkotmánybíróság ezt követő gyakorlatában jellemzően megjelent az egyes társadalombiztosítási igények, illetve a hatósági engedélyhez kötött tevékenységek gyakorlásával összefüggésben."

A jelen ügy szempontjából ezen alkotmányjogi megfontolásoknak abban áll a jelentősége, hogy az indítványozó 2011. évben (akkori nevén rajz és vizuális kultúra nevű tantárgyból) sikeresen letett érettségi vizsgája okán jogot szerzett-e arra, hogy ezen eredményét a későbbiekben továbbtanulása során figyelembe vegyék. Való igaz ugyanis, hogy 2011. évben ezen tantárgy még nem szerepelt abban a listában, amely taxatív felsorolja a figyelembe vehető tantárgyakat. A vonatkozó jogszabály – fentebb leírt – módosulása okán azonban 2018. évi felvételi kérelmekről kezdődően ezen követelményrendszernek megfelelő, ezen időponttól vizuális kultúra néven szereplő tantárgy figyelembe veendő a felvételi eljárás során.

Álláspontom szerint a tulajdonjog alkotmányos védelméből levezethető szerzett jogok védelme okán az indítványozó a rajz és vizuális kultúra tárgyból letett érettségije alapján jogot szerzett arra, hogy amennyiben a jogszabály egy ugyanilyen követelményrendszerrel rendelkező tantárgyhoz azt a jogkövetkezményt fűzi, hogy annak eredményét a felvételi eljárás során a hatóság figyelembe vegye, akkor az ő érettségi eredménye is figyelembevételre kerüljön (függetlenül attól, hogy a jogszabálmódosítás okán figyelembe vehető tantárgynak mi az elnevezése). Ha ez nem így lenne, akkor a 2018. évtől a vizuális kultúra megnevezésű tantárgyból érettségiző személyek előnybe kerülnek az ugyanilyen tantárgyi követelményeket korábban teljesítő (de még elnevezése szerint rajz és vizuális kultúra tárgyból érettségiző) személyekkel szemben. A másik oldalról pedig a 2018. év előtt érettségiző személyek csakis a tantárgyi elnevezés időközbeni megváltozása okán kerülnek hátrányba a frissebben érettségiző társaikkal szemben.

Ennek a megkülönböztetésnek azonban álláspontom szerint nincsen ésszerű, avagy okszerű indoka, hiszen ebben az ügyben annak van (illetve annak kellene, hogy legyen) döntő jelentősége, hogy az adott felvételiző milyen követelményeknek felelt meg, amikor egy adott tantárgyból sikeres érettségi vizsgát tett. A sikeresen teljesített követelménynek pedig álláspontom szerint semmi köze ahhoz, hogy egy adott tantárgynak éppen mi a pontos megnevezése, így annak sem, hogy a jogalkotó úgy döntött, hogy most már a korábbi állapottól eltérően nem szerepel egy szó, a „rajz” a tantárgy elnevezésében.

A jelenleg hatályos szabályozás, illetve annak értelmezése – az Oktatási Hivatal és a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság jelen ügyben kifejtett álláspontja szerint – tehát indokolatlan megkülönböztetést okoz a 2018. évtől kezdődően, valamint ezen évet megelőzően érettségizők között a jelen ügyben érintett tantárgy vonatkozásában.

Összefoglalóan: az alapügyben meghozott bírósági ítélet azért sérti a panaszos Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésében deklarált tulajdonhoz való jogát (szerzett jogok védelméhez fűződő alkotmányos jogát), mert:

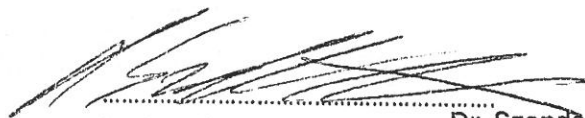
- ⇒ az indítványozó 2011. évben rajz és vizuális kultúra tantárgyból sikeresen letett előrehozott érettségije okán jogot szerzett arra, hogy ezen követelményrendszerű tantárgyakkal egyezően beszámítsák eredményét a felsőoktatási felvételi eljárásban;
- ⇒ 2017. december 23. napi hatállyal módosult jogszabály szerint rajz és vizuális kultúrából érettségi vizsgát tenni már nem lehet, a tantárgy elnevezése vizuális kultúra, azonban a két vizsgatárgy követelményrendszere szószerint megegyezik, az utóbbi elnevezésű tantárgy választható tárgyként bekerült a felsőoktatási felvételi eljárás során beszámítható tantárgyak közé;
- ⇒ sem az ügyben eljáró Oktatási Hivatal, sem a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság nem vette figyelembe, hogy az indítványozó ugyanolyan követelmények mellett szerzett érettségit, mint a 2018. évben és 2019. évben vizuális kultúra nevű tárgyból érettségiző társai, ezen eredményét a felvételi pontszámítás során a hatóság – bíróság által felülvizsgált módon – nem vette figyelembe;
- ⇒ vagyis az indítványozó szerzett jogok védelméhez fűződő joga a jelen ügyben sérült.

Kiemelem azt is, hogy az indítványozó esetében a jogerős bírósági döntés azért is különös sérelmet okozott, mivel nem csupán arról van szó, hogy az Oktatási Hivatal és a bíróság jogértelmezésének fényében a következő évi felvételi eljárás során – újból – érettségi vizsgát kell tennie, egy általa már korábban sikeresen teljesített tantárgyból. A következő évtől kezdődően ugyanis a felvételi eljárás során alapvető változások lesznek, így többek között a legtöbb alapszakon már nem csak a diploma megszerzésének, hanem a sikeres felvételnek is előkövetelménye a középfokú nyelvvizsga (amellyel az indítványozó jelenleg még nem rendelkezik), valamint a legalább egy tantárgyból való emeltszintű érettségi letétele. Ezen túlmenően az indítványozó tanító képzésre, képzésekre jelentkezett. Ezen alapszakokra való felvételhez pedig alkalmassági vizsga letétele is szükséges, amelyet bár az indítványozó megszerzett, de az csak egy évig érvényes, vagyis ezen vizsgát is újból meg kell ismételnie az indítványozónak. Ezen körülmények okán a panaszos egyedi esetében megkérdőjeleződik, hogy egyáltalán újból felvételizik-e, és ha igen, felveszik-e az egyébként az országban hiányszakma végzéséhez szükséges tanítóképzésre.

Az előadottak alapján a sérelmezett bíróság döntés Alaptörvény-ellenessége megállapítható, ezért kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy indítványomat befogadni, és kifejezett kérelmemnek megfelelően a bírósági döntést megsemmisíteni szíveskedjék.

Budapest, 2019. október hó 24. napja

Tisztelettel,

Dr. Szender Zoltán ügyvéd

Dr. Szender Zoltán
ügyvéd

KASZ: 36069420
1082 Budapest, Üllői út 46. II/17.
Tel/fax: 1/303-67-39